

УДК 657.6

**Візіренко С.В.,
к.е.н., доцент кафедри обліку і аудиту,
Макаріхін С.С.,
Запорізький національний технічний університет**

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ АУДИТУ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Постановка проблеми. Внесення змін до частини 4 ст. 14 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» передбачає обов'язкове оприлюднення річної фінансової звітності. Оприлюднюється річна фінансова звітність лише після аудиторської перевірки, що потребує розробки і впровадження в аудиторську практику нових, більш досконалих методик аудиту. Від повноти і наукової обґрунтованості методики залежить практичне застосування, обґрунтування видів аудиту, терміни їх проведення і в цілому ефективність аудиторської роботи.

Розробка чіткої, ефективної методики проведення аудиту є найголовнішим завданням аудиту в цілому, тому що від неї залежить результат, якого прагне аудитор – висловлення незалежної думки аудитора про достовірність фінансової звітності в усіх суттєвих аспектах та відповідності вимогам законів України, положень (стандартів) бухгалтерського обліку та інших правил (внутрішніх положень суб'єктів господарювання) [8]. Методика аудиту фінансової звітності є проблемною, оскільки до тепер відсутні чіткі вимоги щодо застосування аудиторських процедур при аудиті фінансової звітності підприємства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми аудиту фінансової звітності розглядаються в працях М. Т. Білухи, Б. Ф. Усач, В. В. Сопко, Ф. Ф. Бутинця, О. А. Петрик, В. О. Зотова, Б. В. Кудрицького, Л. П. Кулаковської, Л. Н. Шкірі, А. М. Лисенко, Г. В. Власюк, М. О. Виноградової, Л. І. Жидєєвої та ін. Проте, незважаючи на вагомий напружений вчених, зміни чинного законодавства та трансформаційний перехід формування фінансової звітності за вимогами міжнародних стандартів вимагають на подальше вивчення методики аудиторської перевірки фінансової звітності підприємства.

Постановка завдання. Метою статті є уточнення методики аудиту фінансової звітності підприємства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Головною функцією аудиту є захист інформаційних потреб осіб, які приймають певні управлінські рішення на підставі фінансових звітів. Метою аудиту фінансової звітності є підвищення ступеня довіри визначених користувачів до фінансової звітності. Згідно НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» фінансова звітність – бухгалтерська звітність, що містить інформацію про фінансовий стан, результати діяльності та рух грошових коштів підприємства за звітний період [4].

Аудитор має оцінити, чи складена фінансова звітність в усіх суттєвих аспектах згідно з вимогами застосовної концептуальної основи фінансової звітності. Така оцінка включає розгляд якісних аспектів наявних у суб'єкта господарювання практик обліку, в тому числі ознаки можливої упередженості суджень управлінського персоналу.

Аудиторська оцінка щодо достовірного подання фінансової звітності включає розгляд таких аспектів:

- загального подання, структури і змісту фінансової звітності;
- подання у фінансовій звітності, включно з пов'язаними примітками, основних операцій та подій.

У процесі аудиторської перевірки необхідно отримати докази, які підтверджують або спростовують відповідні твердження, що містять показники форм фінансової звітності та інформацію приміток. МСА 315 «Ідентифікація та оцінка ризиків суттєвих викривлень через розуміння суб'єкта господарювання і його середовища» поділяє твердження, щодо яких збирають аудиторські докази, на три категорії.

1. Твердження щодо класів операцій та подій протягом періоду аудиту:

- а) настання – операції та події, які були зареєстровані, настали та пов'язані із суб'єктом господарювання;
- б) повнота – всі операції та події, які повинні реєструватися, були зареєстровані;
- в) точність – суми та інші дані, пов'язані із зареєстрованими операціями та подіями, були записані правильно;
- г) закриття реєстрів – операції та події були зареєстровані у відповідному обліковому періоді;
- д) класифікація – операції та події були зареєстровані на належних рахунках.

2. Твердження щодо залишків на рахунках на кінець періоду:

- а) існування – активи, зобов'язання та власний капітал наявні;
- б) права та обов'язки – суб'єкт господарювання має або контролює права на активи, а зобов'язання є обов'язком суб'єкта господарювання;
- в) повнота – всі активи, зобов'язання та власний капітал, які мають реєструватися, були зареєстровані;
- г) оцінка та розподіл – активи, зобов'язання та власний капітал включені до фінансової звітності у відповідних сумах, усі пов'язані з цим коригуванням щодо оцінки або розподілу належно зареєстровані.

3. Твердження щодо подання та розкриття:

- а) настання та права і обов'язки – події, операції та інші питання, інформація щодо яких була розкрита, настали і пов'язані із суб'єктом господарювання;
- б) повнота – всі розкриття інформації, які мали бути включені до фінансової звітності, включені;
- в) класифікація та зрозумілість – фінансова інформація належно подана та описана, розкриття інформації також чітко сформульоване;
- г) точність та оцінка – фінансова та інша інформація розкрита достовірно та у відповідних сумах.

Аудитор може використовувати твердження, як описано вище, або може виражати їх у інший спосіб за умови врахування всіх описаних вище аспектів. Наприклад, аудитор може вирішити поєднати твердження щодо операцій та подій із твердженнями щодо залишків на рахунках [6].

Отже, показники, або інформація, різних складових фінансової звітності передбачають різну сукупність тверджень керівництва підприємства. Щоб визначитися з переліком, обсягом аудиторських доказів та процедурами їх отримання, аудитор спочатку визначає для кожної статті фінансової звітності твердження, які містить відповідна стаття, а потім для встановленого твердження визначає доказ, джерело та процедуру його отримання.

У вітчизняній літературі процес аудиту фінансової звітності поділяється на такі етапи: підготовчий (організаційний), проміжний, фізична перевірка, аудит звітності, завершальний. Процес аудиту фінансової звітності зображено на рис. 1.

Аудит фінансової звітності здійснюється із застосуванням конкретних методів і прийомів аудиту для вивчення предмета аудиту.

В аудиторській практиці використовують дві групи методів аудиту: загальнонаукові та власні (специфічні).

До загальнонаукових методів належать: аналіз, синтез, індукція, дедукція, аналогія, моделювання, абстрагування, конкретизація, системний аналіз, функціонально-вартісний аналіз.

Наступну групу методів, які використовують в аудиторській практиці, становлять специфічні методи. Власні (специфічні) методи аудиту – це методи, сформовані під впливом теорії та практики аудиту і спрямовані на вирішення спеціальних аудиторських завдань у ході перебігу. На підставі узагальнення аудиторської теорії та практики аудиту можна стверджувати, що доцільно вирізняти такі специфічні методи аудиту: спостереження та огляд; опитування; інспекція; оцінка; вивчення по суті; запит та підтвердження; аналітичний огляд і процедури; узагальнення.

Методика аудиту фінансової звітності характеризується певним набором аудиторських процедур, здійснюваних у певній послідовності (табл. 1).

Основними прийомами аудиту фінансової звітності слід визнати наступні: документальна перевірка, статистичне дослідження, анкетування, тестування, аудиторська вибірка, прийоми економіко-математичних методів, підрахунок, логічна перевірка.

Прийом анкетування – це один із прийомів, за допомогою якого реалізується метод опитування. Він полягає в отриманні від керівника, головного бухгалтера та інших працівників підприємства та третіх осіб письмових відповідей на перелік сформульованих заздалегідь питань, які стосуються аудиторської перевірки, для отримання необхідних аудиторських доказів. Як правило, аудиторські фірми мають розроблені стандартні анкети для опитування певних посадових осіб підприємства-клієнта.

Прийом тестування – найпоширеніший в аудиторській практиці, особливо в зарубіжній. Існують два основні види тестування залежно від мети їх застосування: незалежні тести; тести на відповідність (тести контролю).

Правила складання й заповнення аудиторських тестів такі: аудиторі самі складають тести та відповідають на них; складання за принципом «від загального до конкретного», а відповіді на запитання тестів дають навпаки – від конкретного до загального; відповіді на питання тестів наводять у стверджувальній чи заперечувальній формах («так» чи «ні») чи у вигляді спеціальних позначок або цифр, чи у вигляді посилань на інші аудиторські документи.

Також до прийомів аудиту відносять підрахунок, експертизу, фактичний контроль та документальний контроль.

Рис. 1. Методичні аспекти процесу аудиту фінансової звітності підприємства
Джерело : власна розробка

Таблиця 1

Процедури аудиту фінансової звітності

Основні форми фінансової звітності	Процедури аудиту фінансової звітності
1	2
Баланс (Звіт про фінансовий стан)	1) перевірка реальності існування активів, зобов'язань та права власності на них; 2) перевірка правильності визнання та оцінки активів, зобов'язань і власного капіталу; 3) оцінка стану збереження та ефективності використання активів; 4) перевірка правильності документального оформлення та відображення в обліку операцій щодо активів, зобов'язань і власного капіталу; 5) перевірка правильності нарахування амортизації; 6) перевірка своєчасності проведення інвентаризації активів та зобов'язань; 7) перевірка достовірності відображення інформації щодо активів, зобов'язань та власного капіталу у балансі.

продовження табл. 1

1	2
Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)	1) перевірка визнання доходів і витрат звітного періоду; 2) перевірка правильності класифікації та оцінки доходів, витрат і фінансових результатів в розрізі видів діяльності; 3) перевірка відображення в системі рахунків бухгалтерського обліку доходів та витрат, порядок їх відображення у звіті про фінансові результати; 4) перевірка правильності визначення та відображення у звіті про фінансові результати податку на прибуток.
Звіт про рух грошових коштів	1) перевірка правильності і доцільності класифікації грошових коштів в розрізі операційної, фінансової та інвестиційної діяльності; 2) перевірка правильності визначення чистого руху грошових коштів у результаті операційної, інвестиційної та фінансової діяльності; 3) перевірка правильності підрахунку показника чистого руху грошових коштів за звітний період.
Звіт про власний капітал	1) перевірка законності оформлення установчих документів для здійснення підприємницької діяльності; 2) перевірка правомірності та законності внесення учасниками внесків до капіталу; 3) перевірка законності і своєчасності внесення змін в засновницькі документи та відображення таких змін в системі рахунків бухгалтерського обліку; 4) перевірка за правомірністю розподілу прибутку; 5) перевірка достовірності звіту про власний капітал.

Джерело : узагальнено за [9]

Підрахунок полягає в перевірці аудитором математичної точності розрахунків або в кількісному підрахунку (наприклад, підрахунок кількості запасів під час інвентаризації).

Фактичний контроль здійснюють шляхом перевірки операцій в натурі, контрольних замірів, дослідження операцій на місці, експертного лабораторного аналізу, контрольного запуску сировини і матеріалів, отримання письмових пояснень.

Документальний контроль – реалізується в перебігу нормативно-правої перевірки, арифметичної перевірки документів, зустрічної перевірки документів, контрольних порівнянь, формальної перевірки документів, експертної перевірки документів, логічної перевірки, перевірки правильності кореспонденції рахунків і перенесення даних з документів до облікових регістрів.

Важливо відрізнити методи і прийоми проведення аудиту від способів організації аудиторської перевірки. Існує два основні способи організації здійснення аудиту: 1) суцільна перевірка; 2) вибіркоче дослідження.

Застосування суцільної перевірки всіх бухгалтерських записів і звітності є обмеженим, адже такий спосіб проведення аудиторського контролю досить дорогий, потребує багато часу та праці аудитора, до того ж не надто ефективний за вибіркочеву перевірку.

Вибіркове дослідження широко використовують в аудиторській практиці, воно не погіршує якості аудиторської перевірки. Його суть полягає в тому, що аудитор перевіряє не всю сукупність даних, а лише відібрану певним чином частину їх. Отримані результати перевірки переносять на всю сукупність інформації і формулюють висновок [1].

До тепер єдиної методики щодо проведення аудиту не існує. Кожна аудиторська фірма та аудитор самостійно розробляє методику аудиту фінансової звітності, враховуючи компетентність аудиторів, об'єкт дослідження, галузь діяльності підприємства, особливості законодавства тощо.

При розробці методики проведення аудиту, залежно від завдання та методи аудиторської перевірки, виділяють різні підходи: бухгалтерський; юридичний; спеціальний; галузевий; податковий [3].

Бухгалтерський підхід ще називають методиками перевірки оборотів і залишках по рахунках бухгалтерського обліку (МСА 510 «Перші завдання з аудиту - залишки на початок періоду») [7].

При застосуванні юридичного підходу господарські операції здебільше вивчаються з правової точки зору. Особливо це стосується питань щодо правильності формування статутного капіталу, розрахунків із засновниками, юридичних основ законності існування того чи іншого підприємства, законності тих чи інших господарських операцій тощо.

При спеціальному підході до розробки методик необхідно враховувати специфіку певної групи економічних суб'єктів, пов'язаних між собою характерними особливостями (організаційно-правовою формою, структурою капіталу, структурою управління, чисельністю працівників, податковим режимом тощо).

При галузевому підході до розробки методики аудиту необхідно враховувати галузеві особливості економічних суб'єктів, їх вид діяльності, характерні особливості формування доходів і витрат як в цілому по підприємству, так і виробничої собівартості продукції, робіт, послуг; витрати, пов'язані з реалізацією продукції, товарів тощо. Але ці підходи застосовуються при розробці даної методики комплексно, тобто – із врахуванням бухгалтерського, юридичного та спеціального підходів.

Податковий підхід при застосуванні методик аудиту ґрунтується на тому, що аудитори при перевірці достовірності фінансової звітності повинні перевіряти відповідно до завдання достовірність податкової звітності, правильності нарахування та сплати податків і зборів до бюджету та ін.

Таким чином, узагальнюючи рекомендації з методик проведення аудиту фінансової звітності, можна виділити складові частини, за якими здійснюється будь-яка аудиторська перевірка: нормативно-правове забезпечення для проведення аудиту (включає в себе зовнішні та внутрішні стандарти); об'єкт аудиту; методика аудиторської перевірки; особливості проведення аудиту в умовах комп'ютерної обробки даних (КОД).

Висновки з проведеного дослідження. Отже, за результатами дослідження, приходимо до висновку, що згідно з МСА 200 «Загальні цілі незалежного аудитора та проведення аудиту відповідно до Міжнародних стандартів аудиту» метою аудиту є підвищення ступеня довіри визначених користувачів до фінансової звітності [5]. Її досягають через висловлення аудитором думки про те, чи складена фінансова звітність у всіх суттєвих аспектах відповідно до застосовної концептуальної основи фінансової звітності. У разі більшості концептуальних основ загального призначення така думка висловлюється стосовно того, чи подана фінансова звітність достовірно, в усіх суттєвих аспектах, або чи надає вона правдиву та достовірну інформацію відповідно до концептуальної основи.

Застосування на практиці поданих пропозицій з методики аудиту фінансової звітності підприємств надасть можливість звести до мінімуму властивий аудиторський ризик та ризик невиявлення, що, в свою чергу, дозволить уникати появи істотних помилок та реальніше оцінювати фінансово-майновий стан підприємства.

Бібліографічний список

1. Аудит : [підручник] / [Петрик О.А., Зотов В.О., Кудрицький Б.В. та ін.] ; за заг. ред. проф. О.А. Петрик. – К. : КНЕУ, 2015. – 498 с.
2. Аудиторські докази : Міжнародний стандарт аудиту 500 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://apu.com.ua/files/temp/Audit_2013_1.pdf
3. Виноградова М.О. Аудит : [навч. посіб.] / М.О. Виноградова, Л.І. Жидаєва. – К. : «Центр учбової літератури», 2014. – 656 с.
4. Загальні вимоги до фінансової звітності : Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1, затверджене наказом Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73 (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://buhgalter911.com/Res/NPSBO/NPSBO1.aspx>
5. Загальні цілі незалежного аудитора та проведення аудиту відповідно до Міжнародних стандартів аудиту : Міжнародний стандарт аудиту 200 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://apu.com.ua/files/temp/Audit_2013_1.pdf
6. Ідентифікація та оцінка ризиків суттєвих викривлень через розуміння суб'єкта господарювання і його середовища відповідно до Міжнародних стандартів аудиту : Міжнародний стандарт аудиту 315 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://apu.com.ua/files/temp/Audit_2013_1.pdf
7. Перші завдання з аудиту – залишки на початок періоду : Міжнародний стандарт аудиту 510 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://apu.com.ua/files/temp/Audit_2013_1.pdf
8. Про аудиторську діяльність : Закон України від 22.04.1993 р. № 3125-XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3125-12>
9. Хом'як Р.Л. Організація та методика аудиту фінансової звітності суб'єктів господарювання / Хом'як Р.Л., Цюцак І.Л., Цюцак А.Л. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://vlp.com.ua/files/37_4.pdf

References

1. Petryk O.A., Zotov V.O., Kudrytskyi, B.V. et al. (2015), *Audyt* [Audit], textbook, KNEU, Kyiv, Ukraine, 498 p.
2. *Audytorski dokazy* [Public accountant proofs], *Mizhnarodnyi standart audytu 500* [International standard of audit 500], available at: http://apu.com.ua/files/temp/Audit_2013_1.pdf (access date November 25, 2015).
3. Vynogradova, M.O. and Zhydaieva, L.I. (2014), *Audyt* [Audit], tutorial, Tsentr uchbovoi literatury, Kyiv, Ukraine, 656 p.
4. *Zahalni vymohy do finansovoi zvitnosti* [General requirements are to the financial reporting], *Polozhennia (standart) bukhgalterskoho obliku 1* [National position (standard) of record 1], available at: <http://buhgalter911.com/Res/NPSBO/NPSBO1.aspx> (access date November 25, 2015).
5. *Zahalni tsili nezalezhnoho audytora ta provedennia audytu vidpovidno do Mizhnarodnykh standartiv audytu* [General aims of independent public accountant and leadthroughs of audit in accordance with the International standards of audit], *Mizhnarodnyi standart audytu 200* [International standard of audit 200], available at: http://apu.com.ua/files/temp/Audit_2013_1.pdf (access date November 22, 2015).

6. *Identyfikatsiia ta otsinka ryzykiv suttievkykh vykryvlen cherez rozuminnia subiekta hospodariuvannia i yoho seredovyshcha vidpovidno do Mizhnarodnykh standartiv audytu* [Authentication and estimation of risks of substantial curvatures is through understanding of subject of manage and his environment], *Mizhnarodnyi standart audytu 315* [International standard of audit 315], available at: http://apu.com.ua/files/temp/Audit_2013_1.pdf (access date November 22, 2015).

7. *Pershii zavdannia z audytu – zalyshky na pochatok periodu* [The first tasks from an audit are bits and pieces on beginning of period], *Mizhnarodnyi standart audytu 510* [International standard of audit 510], available at: http://apu.com.ua/files/temp/Audit_2013_1.pdf (access date November 25, 2015).

8. Verkhovna Rada Ukrainy (1993), *Pro audytorsku diialnist* [About public accountant activity], Zakon Ukrainy dated 22.04.1993 no. 3125-XII, available at: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3125-12> (access date November 22, 2015).

9. Khomiak, R.L., Tsiutsiak, I.L. and Tsiutsiak, A.L. (2008), "Organization and methodology of auditing financial statements of business entities", available at: http://vlp.com.ua/files/37_4.pdf (access date November 25, 2015).

Візіренко С.В., Макаріхін С.С. МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ АУДИТУ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Мета – уточнення методики аудиту фінансової звітності підприємства.

Методика дослідження. Для досягнення поставленої мети в статті використано: аналітико-монографічний метод – при вивченні літературних джерел; системно-аналітичний метод – при дослідженні законодавчих чи інших нормативно-правових актів з питань аудиту фінансової звітності; абстрактно-логічний метод – для узагальнення теоретичних положень, формування висновків та методичних рекомендацій.

Результати. Розглянуто та охарактеризовано методику аудиту фінансової звітності шляхом деталізованого вивчення методів та прийомів, процедур та етапів аудиту фінансової звітності. Акцентовано увагу на підходах щодо розробки методики проведення аудиту, а саме бухгалтерському, юридичному, спеціальному, галузевому та податковому. Вивчено відмінності кожного з підходів та можливості їх застосування у аудиторській практиці.

Наукова новизна полягає в уточненні методики аудиту фінансової звітності та виокремленні з урахуванням вимог Міжнародних стандартів аудиту етапів, процедур, прийомів та методів аудиту фінансової звітності, що забезпечить надходження до користувачів більш достовірної інформації про реальний фінансовий стан та результативність діяльності суб'єктів господарювання.

Практична значущість полягає в тому, що основні положення даного дослідження у формі методичних рекомендацій можуть бути використані аудиторськими компаніями під час проведення аудиту фінансової звітності, що дозволить формувати твердження, щодо достовірності даних фінансової звітності підприємств.

Ключові слова: фінансова звітність, методика аудиту фінансової звітності, аудиторські процедури, аудиторські докази, експертиза, фактичний контроль, перевірка, спостереження, запит, аналітичні процедури, зовнішнє підтвердження, повторне обчислення, повторне виконання.

Vizirenko S.V., Makarikhin S.S. METHODOICAL ASPECTS OF AUDIT OF FINANCIAL REPORTING OF ENTERPRISE

Purpose – clarification of method of audit of the financial reporting of enterprise.

Methodology of research. For achievement of the put purpose it is used in the article: analitiko-monographic method – at the study of literary sources; system analytical method – at research of legislative or other normatively legal acts on questions the audit of the financial reporting; abstractly logical method – for generalization of theoretical positions, forming of conclusions and methodical recommendations.

Findings. The method of audit of the financial reporting is considered and described, by the gone into detail study of methods and receptions, procedures and stages of audit of the financial reporting. Attention is accented on approaches in relation to development of method of lead through of audit, namely to book-keeping, legal, special, sectorial and tax. Differences are studied each of approaches and possibility of their application in public accountant practice.

Originality consists in clarification of method of audit of the financial reporting and selection taking into account the requirements of the International standards of audit of the stages, procedures, receptions and methods of audit of the financial reporting which will provide a receipt to the users of more reliable information about the real financial state and effectiveness of activity of subjects of manage.

Practical value consists in that the substantive provisions of this research in form methodical recommendations can be used public accountant companies during the lead through of audit of the financial reporting which will allow forming assertion, in relation to authenticity of information of the financial reporting of enterprises.

Key words: financial reporting, method of audit of the financial reporting, public accountant procedures, public accountant proofs, examination, actual control, verification, supervision, query, analytical procedures, external confirmation, repeated calculation, repeated implementation.

Визиренко С.В., Макарихин С.С. МЕТОДИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ АУДИТА ФИНАНСОВОЙ ОТЧЕТНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ

Цель – уточнение методики аудита финансовой отчетности предприятия.

Методика исследования. Для достижения поставленной цели в статье использованы: аналитико-монографический метод – при изучении литературных источников; системно-аналитический метод – при исследовании законодательных и других нормативно-правовых актов по регулированию вопросов аудита

финансовой отчетности; абстрактно-логический метод – для обобщения теоретических положений, формирования выводов и методических рекомендаций.

Результаты. Рассмотрена и охарактеризована методика аудита финансовой отчетности, путем детализированного изучения методов и приемов, процедур и этапов аудита финансовой отчетности. Акцентируется внимание на подходах разработки методики проведения аудита, а именно бухгалтерском, юридическом, специальном, отраслевом и налоговом. Изучены отличия каждого из перечисленных подходов и возможности их использования в аудиторской практике.

Научная новизна состоит в уточнении методики аудита финансовой отчетности и выделении с учетом требований Международных стандартов аудита этапов, процедур, приемов и методов аудита финансовой отчетности, которая обеспечит поступление к пользователям более достоверной информации о реальном финансовом состоянии и результативности деятельности хозяйствующих субъектов.

Практическая значимость состоит в том, что основные положения данного исследования в форме методических рекомендаций могут быть использованы аудиторскими компаниями во время проведения аудита финансовой отчетности, что позволит формировать утверждение, относительно достоверности данных финансовой отчетности предприятий.

Ключевые слова: финансовая отчетность, методика аудита финансовой отчетности, аудиторские процедуры, аудиторские доказательства, экспертиза, фактический контроль, проверка, наблюдение, запрос, аналитические процедуры, внешнее подтверждение, повторное вычисление, повторное выполнение.